

Tutti

P925896

DRIEMAANDELIJKS MAGAZINE VOOR EN
MET GODGEWIJDEN VAN HET AARTSBISDOM

JAARGANG 3 · NUMMER 3 · ZOMER 2023
JUNI · JULI · AUGUSTUS

Een tuin van h-Eden

Zorgzaam omgaan met de schepping

De encycliek van paus Franciscus over de zorg voor het gemeenschappelijk huis 'Laudato Si' roept ons op om anders, 'zuiver' om te gaan met de grondstoffen en de bronnen van onze zuster Moeder aarde. Het zorgzaam omspringen met de natuur gaat er hand in hand met het zorgen voor elkaar. In dit dubbel-interview kan u lezen hoe op de campus van de zusters Annuntiaten in Heverlee een voedselbos wordt gecreëerd. De inspiratie en bezieling kwam van vzw SPES-forum, zij namen het voortouw en konden rekenen op de actieve medewerking van de zusters. Zuster Rozemie en Luk Bouckaert getuigen enthousiast.

Zuster Rozemie, van waar kwam de keuze om een voedselbos aan te leggen vlakbij de ingang van de school?

We hadden vooral tijdens de vakanties nogal last van hangjongeren die in het bosje experimenteerden met drugs en onrust zaaiden voor de campus en voor de buurtbewoners. Daarom zochten we naar een zinvolle herbestemming van de tuin. Onze econoom Erik is voorzitter en bestuurslid van SPES en kwam met het voorstel om er een voedselbos te creëren. Het initiatief kende meteen bijval want het sloot nauw aan bij onze eigen doelstelling. We wilden op de campus een nieuwe manier van denken en leven ontwikkelen die paus Franciscus, in Laudato Si, omschrijft als integrale ecologie. Om dit in concrete daden om te zetten waren we in de Raad van bestuur van de vzw Woon- en zorgcentrum akkoord om dit project kansen te bieden temeer omdat het een spiritueel, ecologische en sociaal project is.

Zuster Rozemie

Wat mag ik me voorstellen bij een voedselbos?

Op de helling aan de rand van de Rozenberg staan er reeds grote bomen. In het kleine bos heerst er al een microklimaat voor planten, insecten en kleine zoogdieren. Aan de rand en op een grasveldje zijn er in februari II. verschillende struiken en bomen geplant die eetbare bloemen en vruchten dragen. Ik denk aan bosaardbeien, vlierbessen, appels, kastanjes,... Het gaat er niet alleen om de biodiversiteit te verhogen maar ook om de band met de natuur te versterken, samen te werken en elkaar te ontmoeten.

Dus veel meer dan enkel een natuurproject?

Heel zeker! Als congregatie proberen we mee te groeien met de tijdsgeest. De coronatijd met de lockdowns heeft ons ook fel doen nadenken over natuur en gezondheid, verbondenheid en elkaar nabij zijn,... Niet alleen in onze gemeenschappen maar ook daarbuiten. We zijn in dit project gestapt omdat er zoveel mogelijkheden aan verbonden zijn. Het bos ligt bij het woon- en zorgcentrum waardoor het een ontmoetingsplek kan worden voor jong en oud. De bewoners kunnen er genieten van de natuur of een praatje maken met wie er aan het werk is of komt kijken. Op termijn streven we ook naar een samenwerking met de school. Misschien ontdekken jongeren er hoe belangrijk de zorg voor de natuur is of willen ze helpen bij het onderhoud. In dit alles blijft de spirituele beleving de gemeenschappelijke ondergrond:

je verbonden voelen met de natuur en ervaren dat je een deel bent van het grote geheel, van Gods Schepping.

Dit sluit wel goed aan bij jullie eigen spiritualiteit om 'medewerkster van God' te worden.

Meewerken aan het Voedselbos is meewerken aan de schepping, met de bewoner een wandeling maken in de tuin, genieten van de bloesems in de lente, schaduw creëren bij de warme zomers, vruchten oogsten, genieten van wat de natuur kan bieden... En tegelijkertijd vinden we er ook een ander aspect van onze roeping terug namelijk om naar de periferie te gaan en er te zijn voor de armen. Voor sommigen is dat een hele oefening gezien de mobiliteit vermindert. Gelukkig is de periferie ook binnenin de campus: kinderen, ouders, leerlingen, studenten, leerkrachten, de boeren en hun medewerkers, de werkmannen van de technische dienst, het onderhoudspersoneel, het verplegend en verzorgend personeel, de bewoners van de assistentiewoningen en van het WZC. Er is voor de zusters dagelijks kans om contacten te leggen en verbondenheid te beoefenen met medemensen ook al stap je met de rollator.

Zuster Rozemie, je bent meter van het voedselbos. Wat houdt dat precies in?

Samen met een medezuster ben ik vanaf het begin nauw betrokken bij de opstart en de opvolging van het voedselbos. We volgen de vergaderingen en bij de

aanplantingen stak ik graag de handen uit de mouwen. Ik ben blij dat ik die ruimte krijg. Ik vind het fijn om een schakel te zijn tussen onze congregatie en de andere partners. Het verruimt onze horizon want door samen te werken ben je opener voor wat de andere kan bieden en leer je van elkaar. Het is een wisselwerking want daardoor waait er een frisse wind door onze gemeenschappen.

Luk Bouckaert

Luk, kan je iets meer zeggen over SPES en jullie missie?

Al meer dan twintig jaar proberen we op een hoopvolle manier te werken aan een duurzame toekomst. Het is onze bedoeling om mensen te inspireren tot een verbonden en zinvol samenleven. Onze naam SPES betekent niet alleen 'hoop' maar staat tegelijkertijd voor **SP**iritualiteit in **E**conomie en **S**amenleving.

Spiritualiteit staat vooraan?

Ja, we geloven dat spiritualiteit de samenleving kan veranderen mits

hoop en bezieling een plaats krijgen binnen de ondernemingen en in het maatschappelijk engagement. Heel concreet betekent dit dat we inspirerende projecten organiseren en ondersteunen. En zo'n project is bijvoorbeeld het aanleggen van een voedselbos op de campus van de zusters Annuntiaten in Heverlee.

Hoe kwamen jullie er toe om naar de zusters toe te stappen?

Onze oorspronkelijke bedoeling was om in de buurt van Leuven een Boerderij van Hoop op te starten naar het voorbeeld van Fazenda da Esperança in Brazilië of zoals in de Achelse Kluis bij de Paters Trappisten. Jongeren, ex-verslaafden wonen, werken en bidden er samen en proberen zo hun leven weer op het spoor te krijgen. Een van onze leden is vertrouwd met de campus van de zusters en stelde ons project aan hen voor. Zij stonden positief tegenover het voorstel maar de boerderij van de campus is momenteel nog verhuurd, daarom zijn we gestart met aan de rand van het bestaande bosje een perceel om te vormen tot voedselbos.

Hoe is dat voedselbos tot stand gekomen?

Na de eerste gesprekken met de zusters, het nabije WZC en de leden van VELT vzw (vereniging voor ecologisch leven en tuinieren) hebben we ons project in oktober 2022 voorgesteld aan de school, het begeleidingswerk voor jongeren De Wissel en de burens.

Kon je rekenen op veel interesse?

Het thema ecologie spreekt velen aan. Mensen willen iets doen. Het aanleggen en onderhouden van het bos, het oogsten en verwerken van de vruchten, het ontwikkelen van een spiritueel eco-bewustzijn, het zijn activiteiten die gemeenschapsvorming bevorderen. Op dit ogenblik zijn er een 25-tal 'actieve' werkers. Het is boeiend om te zien hoeveel verscheidenheid er aanwezig is. Tegelijkertijd is er ook een sterke verbondenheid omdat er gefocust wordt om samen iets te bereiken. Door samen te werken en de handen uit de mouwen te steken, leer je elkaar beter kennen.

Wat maakt jullie voedselbos anders dan de anderen?

Elk voedselbos kan een heilzame plek zijn. Wij willen met dit voedselbos een plaats voor spirituele herbronning creëren zoals een kerk of een abdij maar dan in volle natuur. Letterlijk een 'space for grace', een ruimte voor genade. De natuurervaring, de beleving van de seizoenen kan mensen terug in contact brengen met de Bron van het leven.

De tuin, de innerlijke tuin is een rijke en gekende beeldspraak voor het geestelijke leven. We denken dat jong en oud, kerkelijken en niet-kerkelijken, moslims, boeddhisten en christenen, denkers en doeners elkaar op zo'n plek kunnen vinden. We kunnen er elkaars geloof in het Leven en in de Onnoembare delen en versterken.

Een voedselbos is letterlijk een 'space for grace', ruimte voor genade

Hebben jullie verdere plannen?

Terwijl de aanplantingen groeien zullen we een pad egaliseren zodat het bos toegankelijk is voor bewoners uit het WZC met een rollator of rolstoel. We plannen om een stilteplek aan te leggen en sommige bomen zullen we verbinden met religieuze poëzie in de geest van het Zonnelied van Franciscus van Assisi. Van de oude omwalling willen we een vreugdemuur met gedichten maken. Vanaf de herfst 2023 plannen we een reeks seminaries rond de encycliek Laudato Si, de filosofie van het eco-personalisme en de Francesco economy - de economie van de hoop. Ja, we geloven echt dat onze spiritualiteit ons denken en ons handelen en uiteindelijk heel onze samenleving kan veranderen.

